

Paragraaf 1

Bij de geboorte is het zeker dat een mens ook eens zal sterven.
Als troost is het dat God bepaalt wanneer iemand sterft.
Immers alleen God geeft en neemt het leven.

Na de dood zijn er verschillende visies over wat er gebeurt.
De ene religie zegt door goede daden verkrijgt men de hemel
waaronder een heldenleven of een leven vol plicht.

De andere religie zegt door genade van de Verlosser verkrijgt men
de hemel als beloning voor het leven in dienst van Hem.

Een andere religie zegt dat men na het leven
bij de geesten, bij de dieren, bij mensen of hogere wezens
opnieuw wordt geboren.

Er zijn verschillende visies over het zogenaamde Oordeel
de ene zegt dat God oordeelt en alleen door voorspraak erdvan
wordt vrijgesteld.

Na het leven krijgt men een levensoordeel die door een heilige wordt
afgenomen, omdat zij mens zijn geweest het oordeel menselijk is.

Deze heilige gaat in gesprek over wat men goed of verkeerd heeft gedaan
of men religie of godsdienst serieus heeft genomen en of het bestwil is
geweest tijdens het leven.

Deze Heilige vraagt ook of men over zondes of misdrijven berouw hebt gehad
en zo ja leidt het tot minder straf.

De Heilige vraagt ook of men in het leven gestudeerd heeft op alle onderwerpen
die in het leven voorkomen. Immers aanpassen aan de werkelijkheid
en erover leren het leven meer serieus wordt.

Naast het levensoordeel telt de plicht die men in het leven gedragen of volbracht heeft.
Het leed en de pijn dragen ten einde als onderdeel van het leven

En als plicht het leven te accepteren als wat er gebeurt en ermee leren omgaan
met een volwassen instelling.

Deze Heilige kan zeven oordelen geven die door de levensgang zijn veroorzaakt of toegekend.

De eerste dat men de plicht heeft volbracht van beide leed accepteren en een baan en eventueel een
relatie met of zonder kinderen. Hierdoor krijgt men enen nieuw leven als mens met de kansen die
erbij horen.

De tweede dat men een religie is gaan volgen en de beloning krijgt die volgens de religie geldt.
Waarbij de hemel bij iedere religie een andere vorm heeft en anders toebedeeldt wordt.

De derde dat men een religie is gaan volgen maar ook een hogere taak of plicht heeft aangenomen.
Waarbij bijvoorbeeld een opoffering of offer gepaard is gegaan. Hierdoor bereikt men de laag der

Heiligen. Die in een sfeer van diepe vrede en rust over de hele aarde door ongeziene hand hun werk kunnen doen. Waarbij het leed van het leven er niet meer is. Maar wel werk als taak nog voortduurt.

De vierde is dat men het leven niet volgens plicht heeft geleefd, maar zondes of afwijkingen de waarde van het leven sterk verminderen, en men bij het oordeel de titel krijgt dat men in het dierenleven of in het geestenleven een tijd zal doorbrengen.

De vijfde door misdrijven of een misdadig leven men een tijd naar de hel gaat, waar geen zonlicht is, geen schoon water, en iedereen er terecht komt met dezelfde oordelen.

De zesde is de Hemel die door God zelf bewoond wordt, Waar een wit scherm voorkomt dat anderen hier schouwen. Immers deze hemel is voor de adept zelf. Hier wist God al het leed weg, en wordt alle pijn vergoed, en wordt alle genade getoond aan de hemelbewoner. Hier leren de engelen welke taak ze krijgen, hoe ze hun werk doen. En in welke orde ze opgenomen worden.

De zevende is de laag der hindu goden en christelijke engelen. Alle engelen en goden en godinnen kijken mee met de alomtegenwoordigheid van God waardoor ze een visie hebben die iedere moment de schepping in hun gewaarzijn geeft. En ze met eigen hand, of door overgave hun werk doen.

Deze zevende laag is bij sommige engelen of goden of godinnen al bij voorbereiding belooft, hierdoor kunnen ze hun taak en naam aankondigen, anderen komen na het leven er terecht en kiezen zelf hun taak of geven hun genade aan hen die ze liefhebben.

Dit levensoordeel geldt eigenlijk voor ieder wezen, en als mens is men zich bewust waar men terecht zal komen volgens hun eigen begrip van religie of filosofie.

Een levensoordeel geeft naast de beoordeling ook een soort Curriculum Vitae waarin het hele leven opgetekend staat samen met alle toewijding, plicht en andere elementen die als men gestorven is en nog geen nieuw leven hebt als een soort film of of huis te bekijken is.

Paragraaf 2

In de hemel wordt ieder leed en pijn uitgewist met de straling van God, Die zowel verbaal, fysiek en in iedere vorm mogelijk is.

In de hemel geniet men van het goede werk dat men op aarde gedaan heeft, Dat in het christendom geen tegenspraak is, immers ieder christen voldoet het werk dat Hij geeft.

In de hemel is men vol blijdschap omdat God ook uitlegt waarom het leven zo is gegaan, en waarom je als Christen soms wel wordt prijsgegeven, en soms wordt beschermd.

In de hel is men in leed pijn en angst vanwege de wetteloze praktijken daar. In de hel is geen zonlicht geen stromend water en de wet bestaat daar niet.

Soms zegt men door overgave dat men hoger kan komen
Op aarde door een overgave aan een god of godheid
in de hel zegt men zelfs door overgave een vorm van genade te verdienen.

Soms zegt men dat de hemel als je meekijkt een zilver wit scherm ziet, en na enkele seconden wordt teruggebracht naar het eigen leven.

Ze zeggen dat in de Hel, baas boven baas, en het recht van de sterkste.
Men voor zover men op aarde kwaad gedaan heeft wordt prijsgegeven in dezelfde mate.

De opvatting als men op aarde het hoogste in kwalijkheid verwierf dat ze in de hel door iedereen worden gevreesd dus geen leed kennen van vijanden onwaar is, immers er is altijd een groter kwaad dan menzelf in de hel.

Men zegt dat in de hemel de engelen, heiligen en de zuivere zielen genieten van Gods straling, maar ook hun geliefden nog nabij kunnen zijn met zowel gebeden tot god zelf als hun eigen vermogens.

Waarbij de mensen in de hemel bij God voorspraak kunnen doen om geliefden een vorm van genade te laten aanbieden, en bij te staan in zowel goede als slechte tijden.

Paragraaf 3

Over het leed op aarde waarom God dat toestaat.

Ieder mens vorige levens heeft gehad
en soms door vrije wil buiten de regels van de samenleving gaat.
En deze zogenaamde schade aan de wereld in een volgend levensgang
nieuwe karma geeft om doorleeft te worden.

Bijvoorbeeld als iemand iets steelt van een ander,
een auto van een jaarsalaris.
In de tijd erna kan die auto natuurlijk plezier geven
iets stelen wat je zelf niet kan kopen
en ermee rondrijden en bewonderd worden.

Maar na het leven wordt het aangerekend
en naarmate iemand de samenleving schaadt,
in een volgend leven prijs gegeven wordt aan dezelfde schade
dus de auto van diegene wordt gestolen met alle gevoelens
van verdriet over zo'n duur bezit.

Dit wederkerigheids principe is dus de basis van leven,
Omdat ieder wezen een beschermengel heeft die de levensgang
binnen de grenzen houdt en de lijnen vaststelt.

Zou men in een religie geloven,
dan schenken die goden bij alle nieuwe mogelijkheden
de juiste manier om ermee om te gaan,
maar verplicht karma is onderdeel van het levensgang
zowel leed als geluk.

Niet omdat de goden het niet kunnen wegnemen
maar omdat slecht karma in vorige levens is veroorzaakt
door dezelfde slechte daden.

Dit betekent ook
als iemand bijvoorbeeld in de mafia werkt,
en veel kwaad doet,
in de hel wordt prijsgegeven voor dezelfde
misdrijven.

Paragraaf 4

De vergelijking tussen engelen en Christus is
dat Christus zijn boodschap tijdens zijn leven op aarde
heeft gebracht en nagelaten.

De engelen doordat zij geen lichaam en leven hebben gehad,
zij met een onstoffelijk lichaam zijn bekleedt.
En zij dus als zuiver instrument van de goden gelden.

Zou een mens zich overgeven aan een van de goden,
zou hij de heilige status verkrijgen, en zou na zijn dood
als diegene in de hemel doorwerkt zich tot een engel kunnen
ontwikkelen.

De engelen die gods wil onvoorwaardelijk uitvoeren,
voor God van onschatbare waarde zijn, immers
hij kan ze bevelen naar zijn wijsheid.

De heiligen die tot de dood, hun vrije wil hebben,
worden na de dood heilig verklaard vanwege
de verleiding die tot aan de dood bij hen bestaat.

De heiligen die door Christus hun taak hebben verkregen,
houden hun verdienste op eigen naam, immers in het
christendom zijn zij ook na de dood onder eigen naam bekend.
En vanwege de taak die zij verricht hebben, Christus
ze na het leven beloond.

Zou van een heilige al het werk verloren gaan,
Het woord keert niet ledig weer, zou het geloof
in God, hun de beloning geven en de verantwoordelijkheid
van hun werk na het leven in handen van God komen.

De algemene regels dat de goede werken van mensen beloond
worden, zonder voorwaarde bij welke religie ze horen.

De specifieke regel dat zij die bij een godheid of religie horen
door die godheid of verbinding een mogelijke belofte hebben,
van een hemelgang, engelenlichaam, of een nieuw leven.

Mensen die door overgave hun vrije wil kwijt zijn,
geldt als instrumenten voor de godheid, en hun beloning
is zuiver van de godheid. Waarbij zonder vrije wil,
hun levensgang de ondoorgrondelijkheid van God kent.

Paragraaf 5

Sommige religies kennen afwijkende theorieën over het levensoordeel, zoals het christendom die de mensen als behartigt door Christus aan het einde der tijden in de hemel opneemt, of zoals sommige richtingen na het leven al in de hemel opneemt met als voorwaarde dat men gelooft, men belijdenis doet, of men gedoopt is.

In China geloven ze dat voorouders nog voor hun nageslacht zorgen en zij de gunst kunnen toebedelen aan hen die de ritën goed uitvoeren.

In Indianenregio's geloven ze in een hemel die in goede zin hun leven op aarde voortzetten, met de zorg voor geliefden en de dagelijkse jacht die nooit zonder prooi zit.

Een spirituele stroming gaat ervan uit dat men na het leven in een identieke wereld is, en het leven op dezelfde wijze doorzet, waardoor het niet inzichtelijk is of men een levensoordeel krijgt, of dat men een oordeel wacht.

In sommige stromingen van het hindoeïsme geloven ze dat het spiritueel niveau van het einde van het leven in een volgend leven doorzet, en men bij de jeugd dezelfde genade aangeboden krijgt die men bij het levenseinde bereikt heeft.

De leer van re-incarnatie betekent een goddelijke wet die zowel beloning als straf, op geleide van de eigen wil toebedeelt in dit leven, de volgende of een reeks. Met als voorbeeld als men heldendaden verricht men een koninklijke functie krijgt, en als men geen enkele daad voor de samenleving hebt verricht men in een leven komt die geen maatschappij en wetten erkent.

Zoals er vele religies bestaan, kent de menselijke bevolking vele vormen van geloof in zowel het nut of betekenis van leven en de voorwaardes van groei en verval.

Als men in een levensoordeel gelooft, is het vrijwel altijd dat men door goede daden, goede kansen of genade in de hemel komt, en bij schade die men bij leven berokkent men ofwel een niveau lager wordt gezet, of men niet deelt in de genade van geluk.

Er zijn ook stromingen die zeggen dat men leven na leven willekeurig aan nieuw leven wordt toebedeelt, waardoor de vraag over karma, over geloof of religie zinloos zou zijn,

paragraaf zes

Zo er een levensoordeel is, en iemand in leed of offerande heeft doorgebracht geeft de heilige die het oordeel afneemt de keuze. of God de onrechtvaardigheid oplost of er een stilte van vijf seconden hangt, of zij eropstaan zelf het te behartigen.

Zo er na een leven een onstoffelijk lichaam krijgt en men door het universum of de wereld kan dwalen, zou er op verscheidene punten heiligen zijn, die hen die gestorven zijn kunnen onderwijzen,

genade geven, wijsheid uitleggen, als voor alle die zonder lichaam toch willen leren, of betekenis geven aan wat het leven is geweest en hun nieuwe vorm. Ze soms het advies geven een tijd niet een nieuwe geboorte aan te gaan, in verband met maatschappelijke events.

Spreuken zoals:

De doden hebben geen plichten aan het leven,
als ze sterven dragen ze het stokje over aan iemand
die nieuw op de arbeidsmarkt komt.

Als men in de hemel doorwerkt kan men engel worden

als het leven een draconische oordeel meeneemt eeuwig de hemel of de hel
het natuurlijk belangrijk is.

Zij die heen gegaan zijn, via onzichtbare hand anderen kunnen beïnvloeden,
maar vanwege de ander eigenlijk omdat ze zelf geen lichaam meer hebben
geen center hebben om zelf te leren, of hun invloed zoals tijdens het leven
op eigen naam te hebben.

Sommigen bij het levensoordeel zeggen de kans niet gekregen te hebben
om genade te krijgen en aan te nemen, en God soms alsnog de genade aanbiedt

Als men op aarde slechte dingen heeft gedaan, na het leven een groot schuld gevoel aanwezig is.

Voorouderverering ook een vorm van religie is.

Paragraaf zeven

Een troost voor alle levenden, dat God zowel de tijdstip en datum van de geboorte als de dood bepaalt, waarbij de oorzaak niet van te voren vastligt, en er geen rechten aan gebonden mogen worden.

Om een voorbeeld te geven,
de ene mens wil wel een schuld af betalen, en op een bepaalde leeftijd als dat volkomen is,
door God teruggenomen worden,
Een ander wil een lang leven en in volledige zin een plicht of levenstaak voldoen.
Een derde beseft tijdens het leven dat er geen voordeel meer is, en brengt een oordeel in gebed,
Een vierde volgt een religie en vraagt in gebed dringend om het volle leven te vervullen.
Een vijfde krijgt een ernstige ziekte en is verdrietig over het einde.
Al deze oorzaken liggen in beheer van God en niet van de mens, maar in gebed
een bepaalde wens neerleggen een goede keuze is.

Met de gedachte dat ieder moment en dag dat een mens leeft, een plicht is,
waarbij het aanwezig zijn, lijden en gelukkig zijn op zichzelf als een periode
wordt geteld. Deze gedachte niet afhankelijk is van bereikte daden, carrière, of status.
Immers levensplicht is het gehele leven.

Volgens godsdienst mag men geen leven afnemen, bijvoorbeeld de doodstraf, oordeel of
andere redenen, maar de persoon mag wel in gebed brengen dat men een doodswens heeft.
Immers door het bij God te leggen in gebed, Hij er bemoediging in kan geven,

en een antwoord op het eventuele leed kan geven. God die ieder gebed hoort en met zijn wijsheid vult.

Paragraaf acht

Bij het levensoordeel dat in deze betekenis door een heilige wordt afgenomen,
Die met je bespreekt wat je goed en fout hebt gedaan, kansen die je hebt laten liggen
Het levensdoel dat je wel en niet bereikt hebt.

De weegschaal tussen goed en kwaad en of de mensheid waarde heeft aan je leven.
Maar ook of je anderen positief hebt behandelt.

Deze heiligen, die het levensoordeel bespreken, waar je erna
of naar de hemel gaat, of een nieuw menselijk leven krijgt of
een andere bestemming krijgt.

Deze heiligen die de naamgevers zijn van je leven,
Bij geboorte krijg je voornamen en een achternaam mee,
en deze voornamen zijn als naamdragers aan je leven en levenstaak verbonden.

Als iemand johannes heet, zal deze naamdrager Johannes,
die oorspronkelijk een discipel was, het oordeel afnemen,
deze naamdragers die in directe zin bij het levensoordeel praten
over de levenstaak, over wat je in het leven gedaan hebt.

Deze naamdragers, die je bij geboorte de levenstaak hebben gegeven
die soms direct relateerbaar is aan hun eigen leven in het verre verleden.

Paragraaf negen

Zoals bij het levensoordeel als iemand te veel leed heeft gekend,
en ook niet naar verhouding was met wat vooraf als karma is ingeweven
als voorbeeld als iemand mikpunt is geweest, en als paria is weggezet,
het levensoordeel, de heilige die het afneemt, zegt je hebt meer leed gekend
dan de bedoeling was, in het volgende leven krijg je een gunst.

Deze gunsten bijvoorbeeld een goede baan, een mooie partner, een hogere maatschappelijke positie
kan inhouden. Deze gunsten worden dan als een soort verrekening gezien.

Met ook een bijkomende gedachte dat de Aarde niet geheel zonder beheer is,
immers alles op aarde zou door een engel en zijn onderdanen bewaard worden,
zodat god's orde er wel is, en ook de genade voor iedereen beschikbaar is,
maar toch leed en geluk in bepaalde mate aanwezig zijn.

Deze engelen, zou je kunnen zien als de speelplaats van een school
waar de leraren ingrijpen als er ernstige dingen gebeuren,
en als alles goed verloopt ze vrij kunnen spelen.

De aanwezigheid van deze engelen is niet wetenschappelijk bewezen, maar wel religieus
geargumenteerd.

Omdat bij het levensoordeel gecompenseerd wordt, dat men aanneemt dat er wel een rechtvaardig oordeel is, immers anders zou het leed dat niet gecompenseerd wordt onrecht veronderstellen. En van wege de compensatie, ook tijdens het leven, en de werkelijkheid soms dingen wel gebeuren ook al zegt men waarom laat God het toe.

God's orde natuurlijk de gehele Aarde omsluit, en engelen als het ware ook een baan hebben om de wereld te bewaken, in alle facetten. Als voorbeeld dat in de middeleeuwen geen zware ingrijpende ontdekkingen zijn gedaan die door hun domheid de aarde hadden kunnen verwoesten. De Engelen dus ook de juiste volgorde voor alles bewaren.

Paragraaf tien

Zoals bij het levensoordeel gevraagd wordt, wat heb je tijdens je leven voor God of de Goden gedaan.

Zoals in een land de wet onder andere de grondwet geldt voor de mens, die bij mensen altijd geldt als je de nationaliteit hebt. En als mens altijd een lichaam hebt waardoor je een identiteit hebt.

Zoals in een land, wordt gezegd dat de burger de wet hoort te kennen.

Zo is voor de ziel, de zogenaamde wet het heilige boek, of de heilige boeken waarin voor de ziel beschreven staat wat de wet de regels zijn. Zo kan de ziel die zonde kent door in gebed je zonden te belijden ze worden vergeven of kwijt gescholden. En zijn de tien geboden de wet betreffende de ziel.

Een tweedeling, een mens die een misdrijf pleegt, door de wetten van het land schuldig zijn en de rechter er een uitspraak over doet.

De mens, de ziel die zijn zonden in gebed brengt, daarvoor wordt vergeven, waardoor mens en ziel, beiden hun eigen wet, of oordeel hebben.

Paragraaf elf

De vraag als iemand na de dood het levensoordeel krijgt, en tijdens het leven geen kansen heeft gehad om religieus te worden, een roeping te krijgen of bijzondere verdiensten, zoals men denkt om in de hemel te mogen komen.

Bijvoorbeeld iemand uit de derde wereld die alleen maar in het vluchtelingenkamp heeft gewoond.

Als men als mens wel bijna een met de werkelijkheid was tijdens het leven, dan wordt men bij het levensoordeel toch naar de hemel toegelaten, immers in de werkelijkheid zijn de voorwaarde is om alle kansen te benutten, en iemand die geen kansen heeft gehad maar wel de eenheid in de werkelijkheid toch wordt gerechtvaardigt.

Zo is het in de westerse wereld ook soms dat mensen geen kansen krijgen, of aangeboden krijgen zonder in het hart geraakt te worden.

Ook als iemand bij het levensoordeel zegt, ik heb de kans niet gekregen ook al zegt de heilige, je hebt ze wel gehad, kan men God vragen alsnog de kansen aan te bieden, als bewijs dat men wel welwillend was.

Ook als men tijdens het leven onterecht heeft geleden, bijvoorbeeld door onrecht, kan men bij het oordeel kiezen of God tien seconden stilte geeft op de hele aarde, of dat men zelf probeert een oplossing aan te sturen. Of dergelijk.